

Είσηγηση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης
Προέδρου του ΠΑΣΟΚ Ανδρέα Γ. Παπανδρέου
στή σημερινή συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας
του ΠΑΣΟΚ

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Διέρχεται η χώρα μας μιά τεράστια πολιτική κρίση. Μιά κρίση πού συνδέεται με την προσπάθεια του ελληνικού κατεστημένου, ξένου και ντόπιου, να αλλάξει τό πολιτικό σκηνικό της χώρας μας. Ζούμε ξανά τίς μέρες του 1965, όταν αποστάτες από τό κόμμα της Ένωσης Κέντρου, με αντιπαροχή ύπουλογεία, θέσεις και άλλα όφελήματα, πρόδωσαν τή λαϊκή έντολή, νόθευσαν τή λαϊκή έντολή, υπόνομευσαν και υπέσκαψαν τούς δημοκρατικούς θεσμούς της χώρας μας και δημιούργησαν τό κόμμα των αποστατών με τή στήριξη της Δεξιάς, του κατεστημένου και των ξένων και με τήν άμεση επέμβαση του θρόνου. Είναι μακρά και γνωστή ή ιστορία της Δεξιάς στον τόπο μας. Προσπαθεί να παραμείνει στην έξουσία με όλα τά μέσα, παρά τό γεγονός πώς στή χώρα μας ή Δεξιά αποτέλεσε και θά αποτελεί μιά μειοψηφία του λαού μας. Ο έκλογικός νόμος είναι συνήθως ραμένος στα μέτρα της. Όταν δέν άρκει για να της εξασφαλίσει κοινοβουλευτική πλειοψηφία, προχωρεί στή βία και νοθεία. Νωπή είναι ή έμπειρία της βίας και νοθείας του 1961. Όταν ούτε ο έκλογικός νόμος, ούτε ή βία και νοθεία μπορούν να τή διασώσουν, τότε

μετέρχεται άλλα μέσα. Τό βασιλικό πραξικόπημα τοῦ 1965 εἶναι κι αὐτό ἓνα δείγμα τῶν μεθόδων πού εἶναι ἔτοιμη νά μετέλθει γιά νά συντηρηθεῖ στήν ἐξουσία. Καί ὅταν οὔτε αὐτό τή διασώζει, τότε ὑπάρχει καί τό στρατιωτικό πραξικόπημα. Ἡ ἀνοιχτή παραβίαση τῶν θεσμῶν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Καί αὐτός βέβαια ἀκριβῶς ἦταν ὁ ρόλος τῆς ἐσπιάχουσας δικτατορίας. Νά ἀνακόψει τό τεράστιο λαϊκό κίνημα πού εἶχε τότε ἀναπτυχθεῖ κάτω ἀπό τήν ἡγεσία τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Σήμερα, δέν εἶναι πιά δυνατό νά διατηρήσει τήν ἐξουσία μέ στρατιωτικό πραξικόπημα. Ἡ πικρή ἐμπειρία τῆς ἐσταετίας, ἡ προδοσία τῆς Κύπρου, ἡ ὑπόνομευση τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων ἀπό τοὺς Ἀμερικανούς καί τό ΝΑΤΟ, ὅλα αὐτά ἔχουν πείσει τή συντριπτική πλειοψηφία τῶν στρατευμένων μας παιδιῶν πὼς ἔργο τους δέν εἶναι νά στηρίζουν ξενοκίνητα συμφέροντα, πὼς ἔργο τους δέν εἶναι νά καταλύουν τοὺς δημοκρατικούς θεσμούς, ὅτι καθήκον τους εἶναι νά παραμένουν πιστοί στήν ἐντολή τοῦ Λαοῦ, στόν ὄρκο πού ἔδωσαν νά προσπίζουν, στό πλευρό τοῦ Λαοῦ, τήν ἐθνική μας ἀνεξαρτησία καί τήν ἐδαφική μας ἀκεραιότητα. Εἶναι γι' αὐτό τό λόγο ὑποχρεωμένη ἡ Δεξιά, στό μέτρο πού συρρικνώνεται ραγδαία ἡ λαϊκή της βάση, νά ἀνεύρει καινούργιες μεθόδους γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου πού τήν ἀπειλεῖ τόσο ἄμεσα. Ἐπαναλαμβάνει γι' αὐτό, στά πλαίσια μιᾶς νέας μεθόδευσης, τό ἐγχείρημα τοῦ 1965. Δέν ἀνέμενε τό κατεστημένο, ντόπιο καί ἑξένο, ὅτι στίς ἐκλογές τοῦ 1977 θά ἔπεφτε τό ποσοστό τῆς Νέας Δημοκρατίας ἀπό τό 54% στό 42%. Δέν ἀνέμενε τό κατεστημένο πὼς τό ΠΑΣΟΚ, ἡ πρωτοπορία του λαϊκοῦ κινήματος στή χώρα μας, θά ὑπερδιπλασίαζε τή λαϊκή του

βάση και θα κατελάμβανε περίπου τό 1/3 των έδρων στη Βουλή. Και δέν άνέμενε πέρα απ' αυτό, πώς ή πορεία από τίς έκλογές και ύστερα θά ήταν τόσο άνοδική για τό ΠΑΣΟΚ. Διαγοάφεται σαφώς στόν όρίζοντα τόν πολιτικό τής χώρας μας έκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ στίς επόμενες έκλογές, όποτε κι άν γίνουν και μ' όποιοδήποτε έκλογικό σύστημα κι άν γίνουν. Κάτω απ' αυτή τήν άμεση πίεση, τά ξένα και ντόπια συμφέροντα πού διαφεντεύουν τήν τύχη τής χώρας μας, μετέρχονται νέες μεθόδους, προσπαθούν νά εξαπατήσουν τόν Έλληνικό λαό άκόμη μιά φορά, νά νοθεύσουν γι' άκόμη μιά φορά τή λαϊκή κυριαρχία, νά ύπονομεύσουν γι' άκόμη μιά φορά τούς δημοκρατικούς θεσμούς. Αύτή τή μεθόδευση, αύτή τή μεγάλη άπάτη πού έπιχειρεΐται σέ βάρος του Λαού μας και τής χώρας μας, έχουμε καθήκον νά τήν εκθέσουμε άνάγλυση. Κι αυτό τό καθήκον έπιτελώ σήμερα.

Η μεθόδευση εκτελείται σέ δυό επίπεδα. Τό ένα είναι τό επίπεδο των κομματικών σχηματισμών. Τό άλλο επίπεδο είναι τό επίπεδο τής προπαγάνδας, των συνθημάτων μέ τά όποΐα προσπαθούν νά άποπροσανατολίσουν τό Λαό μας.

Ός πρός τό πρώτο: Πραγματοποιήθηκε προεκλογικά, μεθοδευμένα, ή σύμπληξη νέου κόμματος τής Άκροδεξιās πού περιέλαβε στους κόλπους του φιλομοναρχικά, φιλοχουντικά, αντιδραστικά στοιχεΐα, τέλεια και άνοιχτά ένταγμένα στά ψυχροπολεμικά σχέδια του ΝΑΤΟ και των Ήνωμένων Πολιτειών. Κι έδωσε αυτό τή δυνατότητα στόν κ. Καραμανλή και τή Νέα Δημοκρατία νά φορέσουν ένα νέο προσωπεΐο. Τό προσωπεΐο τής Κεντροδεξιās. Μιά

πού τά πιά άκραία στοιχεΐα είχαν άποχωρήσει από τούς κόλ-
 πους τής Νέας Δημοκρατίας, άνοιγε ό δρόμος γιά τήν εμφάνιση
 μιās Δεξιās μέ εύρωπαϊκό θά έλεγε κανείς προσωπεΐο. Ήταν
 ένα πρώτο άπαραΐτητο βήμα γιά τίς περαιτέρω μεθοδεύσεις πού
 έχουν προγραμματισθεΐ. Σέ δεύτερη φάση - φάση πού άρχισε
 ύστερα από τίς έκλογές του '77, ύστερα δηλαδή από τήν έντυ-
 πωσιακή, δραματική, συρρίκνωση τής δύναμης τής ΕΔΗΚ - άρχισε
 ή επίδρομή. Άρχισε δηλαδή - γιά νά χρησιμοποιήσουμε τή σωστή
 φράση - ή νέα άποστασία, ή Νεοαποστασία. Μ'αυτόν τόν τρόπο
 έλπίζει ή Νέα Δημοκρατία νά ξαπλώσει τά πλοκάμια της στό χώ-
 ρο του Κέντρου, νά άποσπάσει, μέ ανταλλάγματα πάντοτε,
 στελέχη - βουλευτές καί μή - του Κέντρου καί νά έδραιώσει
 τήν έντύπωση πώς πρόκειται γιά μιá Κεντροδεξιá εύρωπαϊκού
 τύπου. Έλπίζει βέβαια ότι ή μετατόπιση τών στελεχών θά όδη-
 γήσει καί σέ μετατόπιση τής λαϊκής βάσης, πού στήριξε αΐτά
 τά στελέχη έκλογικά. Αυτό είναι τό παιχνίδι πού σήμερα παί-
 ζεται. Υπάρχει όμως ταυτόχρονα καί μιá τρίτη προσπάθεια.
 Όρισμένες δυνάμεις δέν θά προσχωρήσουν στή Νέα Δημοκρατία
 σάν μέλη της. Θά προσπαθήσουν νά διαμορφώσουν ένα νέο κόμμα
 σοσιαλδημοκρατικού τύπου. Κόμμα σοσιαλδημοκρατικού τύπου πού
 θά συνεργαστεΐ έν καιρῷ μέ τή Δεξιá. Έτσι ὥστε ή Δεξιá στήν
 πατρίδα μας νά φορέσει τρία προσωπεΐα: Τό προσωπεΐο τής
 Άκροδεξιās, τό προσωπεΐο τής Κεντροδεξιās καί τό προσωπεΐο
 τής σοσιαλδημοκρατικής Δεξιās. Μ'αυτόν τόν τρόπο έλπίζεται
 ότι θά συρρικνωθοΐν οι δυνάμεις τής Άλλαγής στή βάση τή
 λαϊκή. Ότι θά περιοριστοΐν οι δυνατότητες άνάπτυξης τής δύ-
 ναμης του ΠΑΣΟΚ, πού είναι καί θά είναι ή πρωτοπορία του
 λαϊκού κινήματος στή χώρα μας - τό κόμμα τής έλπίδας, τό κόμ-

μα του μέλλοντος για την πατρίδα μας. Αύτη είναι η μεθοδευση σ' ότι αφορά τη διαμόρφωση πολιτικών σχηματισμών. Τρεῖς τουλάχιστον σχηματισμοί της Δεξιάς: Ἀκροδεξιά, Κεντροδεξιά καὶ Σοσιαλδημοκρατική Δεξιά. Μ' αὐτόν τόν τρόπο θά προσπαθήσει ἡ Δεξιά νά διευρύνει τή λαϊκή της βάση ἢ τουλάχιστον νά τή συντηρήσει ἀπό τίς διαφορές πού κάθε μέρα γίνονται πρὸς ὄφελος τοῦ ΠΑΣΟΚ.

Ἀλλά πολιτικοί σχηματισμοί χωρίς ἰδεολογικό περιεχόμενο δέν εἶναι εὐκολο νά ἐπιζήσουν, εἰδικά ὅταν στηρίζονται στὴν ἀνοιχτή παραβίαση τῶν ἀρχῶν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, στὴν ἀνοιχτή καὶ βάνευση θά ἔλεγε κανεῖς, παραβίαση τῶν ἀρχῶν στίς ὁποῖες στηρίζεται ἡ λαϊκή κυριαρχία. Γι' αὐτό θά ἀντιμετωπίσουμε μιὰ ὁρισμένη συνθηματολογία. Αὐτή ἡ καινούργια συνθηματολογία ἔχει ἤδη μεθοδευτεῖ ἀπὸ πολὺ χρόνον. Στόχος της εἶναι ἡ μετατόπιση τῆς κυρίαρχης ἀντίθεσης, ἡ δημιουργία ἀπατηλῶν ἀντιδιαστολῶν, πού θά ἀποπροσανατολίσουν τόν Ἑλληνικὸ λαό, τή λαϊκή βάση στή χώρα μας. Ποιά εἶναι τὰ πραγματικά προβλήματα, ποιές εἶναι οἱ κυρίαρχες ἀντιθέσεις πού ἀντιμετωπίζουμε; Στὸ ἐσωτερικόν, ἡ κυρίαρχη ἀντίθεση εἶναι ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὴ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ καὶ τὴν ΑΛΛΑΓΗ. Στὴ συντήρηση ἑνὸς συστήματος πού ἔχει ὀδηγήσει σὲ ἀδιέξοδα, στὴν οἰκονομικὴ στασιμότητα, στὴν καταπίεση τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας μας στὸ βωμό τῶν συμφερόντων τῶν ξένων καὶ ντόπιων μονοπωλιακῶν συγκροτημάτων, τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας τοῦ τόπου - καὶ τὴν Ἀλλαγὴ πού ἀνοίγει νέες προοπτικές γιὰ μιὰ ἰσόροπη ἰσομερῆ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη, γιὰ μιὰ κατανομή τοῦ πλούτου

πού θα ανταποκρίνεται στην προσφορά των εργαζομένων, στην προσφορά του κάθε Έλληνα στο έθνικό προϊόν. Η Συντήρηση στηρίζει τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας. Η Άλλαγή υπόσχεται νέους ορίζοντες για τον Έλληνα εργαζόμενο - τον Έλληνα εργάτη, τον Έλληνα αγρότη, τον Έλληνα βιοτέχνη, τον Έλληνα μισθωτό και τα Νιάτα της πατρίδας μας. Αυτή η κυρίαρχη αντίθεση ανάμεσα στη Συντήρηση και την Άλλαγή προέπει με κάθε τρόπο να συσκοτισθεί από τη Δεξιά. Γιατί απο-τελεί την καταλυτική πολιτική πραγματικότητα της πατρίδας μας, που καθιστά βέβαιη την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση και την εξουσία. Ταυτόχρονα όμως υπάρχει και μία άλλη παράλληλη, άμεσα συνδεδεμένη με την πρώτη, κυρίαρχη αντίθεση. Είναι η αντίθεση ανάμεσα σε μία πολιτική εξάρτησης της χώρας μας από ένα κέντρο αποφάσεων - μία πολιτική που θα την χαρακτη-ριζα σαν την πολιτική του Έθνικού Συμβιβασμού - από τη 'μιά μεριά, και την πολιτική που οδηγεί σε μιάν ανεξάρτητη έλλη-νική έθνική πορεία. Πράγματι, διανύουμε μία περίοδο που περιέχει καταλυτικούς κινδύνους, τόσο για την έθνική μας ανεξαρτησία, όσο και για την έδαφική ακεραιότητα της χώρας μας. 'Επιστροφή στο ΝΑΤΟ, Βάσεις αμερικανικές, Κυπρια-κό κι η απειλή στο Αίγαίο - αποτελούν ένα πλέγμα που δια-πραγματεύεται σήμερα η Κυβέρνηση με το ΝΑΤΟϊκό κατεστημένο, στα πλαίσια της ένταξης της χώρας μας στην Κοινή Άγορά. Κι όλα τα σημάδια μας δείχνουν πώς προχωρούμε ραγδαία, αυτή την άνοιξη, αυτό το καλοκαίρι, στην επίλυση του συνόλου αυ-τών των προβλημάτων στα πλαίσια των ΝΑΤΟϊκών συμφερόντων.

Γιά νά πραγματοποιηθεῖ αὐτός ὁ Ἐθνικός Συμβιβασμός, γιά νά λυθοῦν τά προβλήματα - τό Κυπριακό, τό Αἰγαιακό, οἱ Βάσεις, ἡ ἐπιστροφή στό NATO - σύμφωνα μέ τά κελεύσματα τῆς Ἀτλαντικῆς συμμαχίας καί τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἀπαιτεῖται νά δοθεῖ ἡ ἐντύπωση πώς ὑπάρχει λαϊκή ἔγκριση. ἀπαιτεῖται δηλαδή μιᾶ μεγάλη λαϊκή βάση. Τῇ λαϊκῇ βάση αὕτη σήμερα δέν τή διαθέτει ἡ Νέα Δημοκρατία καί κάθε μέρα πού περνάει γίνεται σαφές ὅτι διαθέτει ὅλο καί μικρότερη λαϊκή βάση. Εἶναι ἐπομένως ἀπαραίτητο νά προσπαθήσει νά ἀνακόψει τή ραγδαία διαρροή τῆς λαϊκῆς τῆς βάσης πρὸς τό ΠΑΣΟΚ. Μά τῆς εἶναι ταυτόχρονα ἀπαραίτητο νά ἐντάξει στή Δεξιά - σ' ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὰ τμήματα τῆς Δεξιᾶς πού ἔχει διαμορφώσει - δυνάμεις, προσωπικότητες, στελέχη, τὰ ὅποια θά ἐπωμιστοῦν μαζί τῆς τήν εὐθύνη γιά τόν Ἐθνικό Συμβιβασμό. Γυρεύει, μ' ἄλλα λόγια, συνυπογραφές. Γυρεύει ἀνθρώπους πού, μέ ἀντάλλαγμα ὑπουργικῶς θώκους καί Γενικές Γραμματεῖες, θά συνυπογράψουν τόν Ἐθνικό Συμβιβασμό. Αὕτη εἶναι ἡ προειδοποίησή μας πρὸς ἐκείνους πού σκέφτονται ὅτι ἴσως εἶναι ωφέλιμο γι' αὐτούς νά συνδέσουν τήν πολιτικὴ τους τύχη μέ τῇ Νέα Δημοκρατία καί τῇ Δεξιᾷ.

οἱ

Αὐτές εἶναι πραγματικὲς ἀντιθέσεις, αὐτές εἶναι οἱ πραγματικὲς ἐπιλογές γιά τό Λαό μας. Τίς ἐπαναλαμβάνω: Στό ἐσωτερικὸ μέτωπο, Συντήρηση ἢ Ἀλλαγή. Στό ἐξωτερικὸ μέτωπο, Ἐθνικός Συμβιβασμός ἢ μιᾶ προήσυχη ἀνεξάρτητη ἑλληνικὴ πορεία τῆς χώρας μας. Μεθοδεύονται κατὰ συνέπεια συνθήματα πού θά συγκαλύψουν αὐτές τίς κυρίαρχες ἀντιθέσεις.

Τό ένα μεγάλο σύνθημα τῆς Δεξιᾶς γύρω ἀπό τό ὁποῖο προσπαθεῖ νά συσπειρώσει δυνάμεις στήν Κεντροδεξιά, εἶναι "εὐρωπαϊσμός ἢ ἀντιευρωπαϊσμός". Κίβδηλο σύνθημα σαφῶς. Γιατί οἱ δυνάμεις Ἀλλαγῆς τῆς χώρας μας, τό ΠΑΣΟΚ σάν πρωτοπορία τῶν δυνάμεων Ἀλλαγῆς, σάν πρωτοπορία τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, δέν ἔθεσε καί δέν θέτει ποτέ ένα τέτοιο δίλημμα στόν Ἑλληνικό λαό. Τό ΠΑΣΟΚ ἦταν, εἶναι καί θά εἶναι πάντα γιά τήν πιο πλατειά δυνατή συνεργασία τῆς Ἑλλάδας μέ ὅλες τίς χώρες πού βοσκοῦνται στό χώρο στόν ὁποῖο κινεῖται: Βαλκάνια, Μεσόγειος, Δυτική Εὐρώπη, Ἀνατολική Εὐρώπη. Ὅλοι αὐτοί οἱ χώροι εἶναι ζωτικῆς σημασίας γιά τό μέλλον τῆς χώρας μας. Ἡ στενόμυαλη, κοντόσθαλη πολιτική τοῦ "ἀνήκομεν εἰς τήν Δύσιν" ἔχει ὀδηγήσει σέ τραγικά ἀδιέξοδα τή χώρα μας, ἔχει ὀδηγήσει σέ οὐσιαστική ἀπομόνωση. Μᾶς ἔχει κάνει δέσμιους, ὀμηρους τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας, πού σέ κάθε περίπτωση, ἔχουν πιά ἀποδειγμένα ἔρθει σέ ἀντίθεση μέ τά ἄμεσα καί καίρια ἔθνικά μας συμφέροντα. Τό ἐρώτημα ἐπομένως δέν εἶναι ἂν εἴμαστε εὐρωπαϊστές ἢ ὄχι, ἀλλά ἂν εἴμαστε τυφλά προσκολλημένοι σέ κέντρα ἀποφάσεων ἔξω ἀπό τήν Ἑλλάδα ἢ ἂν διαμορφώνουμε μιάν ἐξωτερική πολιτική μέ γνώμονα πάντοτε τό δικό μας ἔθνικό συμφέρον.

Ἐπάρχει καί τό ἄλλο κίβδηλο σύνθημα: "Δημοκρατία ἢ Μαοϊσμός". Εἶναι κι αὐτό κίβδηλο, γιατί τή δημοκρατία τῆς Δεξιᾶς τήν ἔχουμε ζήσει στό πετσί μας. Μακρές καί πικρές εἶναι οἱ ἐμπειρίες τῆς Δημοκρατίας πού μᾶς προσφέρει καί μᾶς προσφέρει ἡ αὐταρχική Δεξιά. Ποτέ δέν δίστασε νά καταλύσει τούς δημοκρατικούς θεσμούς, ἂν αὐτό

ήταν πρὸς συμφέρον της. Ποτέ δὲν δίστασε νὰ ὑπονομεύσει τίς ἀρχές στὶς ὁποῖες στηρίζεται ἡ λαϊκὴ κυριαρχία, ἂν αὐτὸ ἐπέβαινε πρὸς ὄφελός της. Τὸ πρόγραμμα τοῦ ΠΑΣΟΚ - καὶ πρέπει νὰ τονίσω πὼς εἴμαστε τὸ μόνο κόμμα πού ἔδωσε στὸ λαὸ συγκεκριμένο κυβερνητικὸ πρόγραμμα κατὰ τίς ἐκλογές τοῦ Νοέμβρη τοῦ 1977 - εἶναι γνωστὸ σέ ὅλους σας. Εἶναι πρόγραμμα βαθειὰ δημοκρατικόν, γιατί στηρίζεται στὴν ἀμεση συμμετοχὴ τοῦ πολίτη στὶς ἀποφάσεις πού τὸν ἀφοροῦν. Γιατί τὸ ΠΑΣΟΚ εἶναι τὸ κόμμα τοῦ ἀποκεντρωμένου δημοκρατικοῦ προγραμματισμοῦ. Γιατί στηρίζεται, ὄχι μόνον στὴν κοινοβουλευτικὴ παρουσία - τὴν ἐνδεσμένη παρουσίαν τοῦ λαοῦ μας - ἀλλὰ καὶ στὴν δραστηριοποίησή του μέσα ἀπ' τοὺς διεκδικητικoὺς ἀγῶνες τῶν ἐργατικῶν καὶ ἀγροτικῶν σωματείων, δηλαδή, στὸν Συνδικαλισμὸ, μὰ καὶ ταυτόχρονα στὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση πού πραγματικὰ ἀποτελεῖ τὸ κύτταρο τῆς Δημοκρατίας. Εἶναι τοῦλάχιστον ἀστείον νὰ προσπαθεῖ ἡ Δεξιὰ σήμερα νὰ πολώσει τὴν κατάσταση γύρω ἀπὸ τὸ δίλημμα "Δημοκρατία ἢ Μαφεισμός".

*

*

*

"Ὅπως τόνισα καὶ στὶς πρῶτες μου δηλώσεις ὅταν ἀνακοινώθηκε ἡ "Διεύρυνση", δηλαδή ἡ Νεοαποστασία, τὸ νέο αὐτὸ ἐγχείρημα τοῦ κατεστημένου γιὰ τὴν "ἀνωθεν" ἀλλαγὴ τοῦ πολιτικοῦ χάσματος τῆς Ἑλλάδας δὲν πρόκειται νὰ ἀποδώσει τὰ ἀποτελέσματα πού ἐπιδιώκονται. Πρῶτο, ἀπὸ ὅσα στάδια καὶ ἂν περάσει ἡ ἐπιχείρηση τῆς νεοαποστασίας, δὲν πρόκειται νὰ μετατοπιστεῖ σημαντικὸς ἀριθμὸς ὁπαδῶν

της κεντρικής παράταξης στη Νέα Δημοκρατία. "Όσοι ψήφισαν την ΕΔΗΚ τον Νοέμβριο του 1977 έρριξαν ψήφο άρνητική για τη Δεξιά, για τον κ. Καραμανλή, τη Νέα Δημοκρατία και την πολιτική τους. Έχουν μακριά αντιδεξιά παράδοση. Κι όπως αποδείχτηκε τό 1965, η καθοδηγούμενη έξαγορά στελεχών δεν οδηγεί στη μετατόπιση της λαϊκής βάσης στη Δεξιά. Είναι αλήθεια πώς η κεντρική παράταξη έχει μέσα σε δεκαετίες προσφέρει πολλά στελέχη στη Δεξιά. Δεν έχει κανείς παρά να μελετήσει την ιστορία πολλών στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, για να έννοήσει την κλίμακα στην οποία η κεντρική παράταξη έχει τροφοδοτήσει τη Δεξιά με στελέχη. Όμως αυτό δεν άλλαξε τον συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Η λαϊκή βάση του Κέντρου, με εξαίρεση την πολιτική ατμόσφαιρα του Σοφάντα και τον Συναγερμό του Παπάγου, κράτησε σταθερά τον σαφή αντιδεξιό της χαρακτήρα. Κι αυτό βέβαια έξηγει γιατί ο κ. Καραμανλής και η Δεξιά προσπαθούν να συνδυάσουν τη Νεοαποστασία με τη δημιουργία τεχνητού κλίματος όξυτητας και πόλωσης, σε βάρος βέβαια της έθνικής ένότητας που είναι τόσο απαραίτητη τις κρίσιμες αυτές ώρες. Αλλά η όξυτητα και η πόλωση δεν κατασκευάζονται όταν δεν συντρέχουν οι συνθήκες. Γι' αυτό τό έγχείρημα θά αποτύχει. Ελάχιστα όφέλη θά αποκομίσει η Νέα Δημοκρατία απ' την έπιχείρηση της Νεοαποστασίας. Για την ακρίβεια, η μέτρηση από έδω και πέρα θά είναι αντίστροφη. Γιατί ο Λαός μας κατέχεται από όργη, άγανάκτηση και άηδία για όσα έπιχειρούνται σε βάρος του. Και σε βάρος της Δημοκρατίας.

Είναι βέβαια δύσκολο και άχαρο έργο να προβλέψει κανείς τό μέλλον της ΕΑΗΚ σαν κόμματος. Όμως ένα είναι βέβαιο. Η βάση της ΕΑΗΚ και η συντοπιτική πλειοψηφία τών στελεχών της σε καμιά περίπτωση δέν θά μετακινηθούν προς τή Νέα Δημοκρατία.

Καταδικασμένο έκ τών προτέρων είναι και τό Δεξιό Σοσιαλδημοκρατικό σχήμα πού κατασκευάζεται για να αντίλη-
σει "εύρωπαϊστές" σοσιαλίζοντες από τή λαϊκή βάση τού ΠΑΣΟΚ. Δέν άληθεύει απλώς ότι είναι ορατός και διαφανής ό ρόλος πού καλεϊται να παίξει ή Σοσιαλδημοκρατική Δεξιά. Είναι ιστορικά αδύνατο - ιδιαίτερα σ'αυτή τή δύσκολη για τόν παγκόσμιο καπιταλισμό περίοδο -- να έδραιωθεί σοσιαλδημοκρατικό κόμμα στην Ελλάδα. Τό 'απόδειξαν οι έκλογές του 1977. Θα τό αποδείξουν γι'άκόμη μιά φορά κι οι επόμενες έκλογές.

Είναι λαθεμένη τέλος ή κυνική αντίληψη πώς σε περίπτωση έξασάνισης τού Κέντρου, θα μοιράσουν τή λαϊκή του βάση ή Νέα Δημοκρατία και τό ΠΑΣΟΚ και ότι έτσι θα έξασφαλιστεί ή πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας.. Δέν λειτουργούν έτσι τά πράγματα. Τό ΠΑΣΟΚ, ό σορέας της 'Αλλαγής στόν τόπο μας, απελευθερώνει πτυγιδευμένες μάζες του εργαζόμενου λαού. Τό 25% πού πήρε τό ΠΑΣΟΚ στις έκλογές του 1977 σ'ένα βαθμό οσειλείται στη μετατόπιση αγροτών, εργατών, μισθωτών και μικρομεσαίων στρωμάτων προς τό ΠΑΣΟΚ, πού ήταν μέχρι τότε εγκλωβισμένες στό χώρο

της Δεξιᾶς. Αὐτή ἡ διαδικασία συνεχίζεται καί τώρα. Καί τό ἐγχείρημα τῆς Νέας Ἀποστασίας θά τῆς προσδώσει ἀκόμη πιά γρηγοροῦ θυμῷ. Ὁ Λαός, στή συντολιπτική του πλειοψηφία θά καταδικάσει τά ἀήθη καί ἑσπερασμένα τεχνάσματα τῆς Δεξιᾶς. Καί θά ἀνοίξει διάπλατες τίς λεωφόρους πού ὁδηγοῦν στή μεγάλη Ἀλλαγὴ, σέ μιά πορεία γιά τή χώρα μας ἐθνικά περήφανη καί κοινωνικά δίκαιη. Ἀλλά ὑπάρχει καί μιά προϋπόθεση. Τό ΠΑΣΟΚ ἐπωμίζεται αὐτή τήν περίοδο μιά τεράστια, μιά ἱστορική εὐθύνη. Εἶναι ὁ στόχος τῆς νέας σκευωρίας τῶν δυνάμεων τῆς ἀντίδρασης καί τῆς ἐξάρτησης. Ἔχει ἄμεσο καθήκον νά πορευθεῖ πρὸς τὸ Λαό. Νά ξεσκεπάσει σέ κάθε γωνιά τῆς ἐλληνικῆς γῆς τὸ παιχνίδι πού παίζεται σέ βάρος τοῦ Λαοῦ καί σέ βάρος τῆς χώρας. Νά κινητοποιήσῃ τίς λαϊκὲς δυνάμεις ἐνάντια σέ μιά Δεξιᾶ πού ἀνασυντάσσεται καί συσπειρώνεται. Νά παίξει ἐνεργό καί ὑπεύθυνο ρόλο στίς διεκδικήσεις τοῦ Λαοῦ μας. Νά ^{ἐνεργοποιήσῃ} τίς λαϊκὲς δυνάμεις γιά νά ἀντιμετωπίσουμε ὅσο πιά μαζικά γίνεται τὸν Ἐθνικὸ Συμβιβασμὸ πού ἀπεργάζονται οἱ δυνάμεις πού ἐλέγχουν τὴν πορεία τῆς χώρας μας. Μόνον ἂν ἐκπληρώσουμε αὐτὸ τὸ χρέος, μόνον ἂν ἀποδείξουμε στήν πράξη τὴν πρό α πὼς δικαιούμαστε νά διεκδικοῦμε τὴν πρωτοπορία τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, μόνον τότε θά διαμορφωθοῦν οἱ ὑποκειμενικὲς προϋποθέσεις γιά τὴ Νίκη τοῦ Λαοῦ καί τὴ Μεγάλῃ Ἀλλαγῇ. Σ' αὐτὸ τὸ προσκλητήριο θά δώσουμε ὅλοι τὸ παρόν.